Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central, judecător Mihaela Angheluță
Dosarul nr. 2r-1190/26
(2-25089449-02-2r-11062026)

D E C I Z I E

26 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Violeta Gîrleanu

examinînd, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de reprezentantul S.A. „Supraten", Alexandr Melnic,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 aprilie 2026, prin care a fost corectată omisiunii din dispozitivul hotărîrii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Supraten" către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L. „Glorial Total Cons", cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 24 iunie 2025, S.A. „Supraten" a înaintat cerere de chemare în judecată către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L. „Glorial Total Cons", cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 aprilie 2026, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Supraten" către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L. „Glorial Total Cons", cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 aprilie 2026 , s-a corectat omisiunea evidentă din dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hâncești, sediul Central nr. 2-795/25 din 15 aprilie 2026, prin înlocuirea sintagmei „Cererea de chemare în judecată depusă de S.A.„Supraten" către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L. „Glorial Total Cons", cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată" cu „ Cererea de chemare în judecată depusă de S.A.„Supraten" către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L.„Glorial Total Cons" cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată".

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 17 aprilie 2026 reprezentantul S.A. „Supraten”, Alexandr Melnic, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 aprilie 2026, solicitînd casarea acesteia.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, reprezentantul recurentei a susținut, că obiectul rccursului îl constituie încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 16.04.2026, emisă în temeiul art. 249 CPC, prin care, fără citarea participanților la proces, s-a „corectat” dispozitivul hotărârii din 15.04.2026 - dispozitiv care, la data pronunţării publice, nu conţinea nici o soluţie privind admiterea sau respingerea acţiunii - prin introducerea sintagmei „se respinge ca fiind neîntemeiată”.

Consideră, că instanţa a depăşit limitele procedurii de corectare prevăzute de art. 249 CPC, or, lipsa totală a soluţiei din dispozitiv nu este o „eroare materială”, ci o omisiune de fond, care nu poate fi remediată printr-o încheiere de corectare

În acest context a menționat, că potrivit art. 249 alin. (2) CPC, instanţa judecătorească poate corecta doar greșelile sau omisiunile din hotărâre care ţin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Raţiunea acestei proceduri este remedierea unor inadvertenţe de formă (de tehnoredactare, de transcriere, de calcul aritmetic), care nu afectează şi nu pot afecta fondul judecăţii şi conţinutul decizional al hotărârii. Este unanim acceptat că, pe calea corectării, instanţa nu poate modifica, completa sau adopta soluţia cauzei. Or, în speţă, „omisiunea” înlăturată prin încheierea atacată nu este una materială, ci priveşte însuşi elementul esenţial al oricărei hotărâri judecătoreşti: concluzia instanţei privind admiterea sau respingerea integrală sau parţială a acţiunii, cerută imperativ de art. 241 alin. (6) CPC.

Suplimentar a consemnat, că dispozitivul pronunţat public la 15.04.2026 se limita la a reproduce denumirea cauzei şi menţiunile privind calea de atac, fără a tranşa în vreun fel litigiul, împrejurare recunoscută expres de prima instanţă în însăşi încheierea atacată. Un act care nu conţine nici o soluţie nu suferă de o „eroare materială evidentă”, ci de lipsa conţinutului decizional, adică de un viciu de fond, iremediabil pe calea art. 249 CPC.

Totodată a indicat, că distincţia nu este una pur teoretică: legiuitorul a reglementat expres, prin art. 250 CPC, instituţia hotărârii suplimentare, aplicabilă atunci când instanţa nu s-a pronunţat asupra unei pretenţii în privinţa căreia participanţii au prezentat probe şi explicaţii, ori în alte situaţii de omisiuni decizionale. Emiterea hotărârii suplimentare presupune garanţii procesuale de care corectarea este lipsită: examinarea chestiunii în şedinţă, cu citarea participanţilor, şi posibilitatea exercitării căilor de atac corespunzătoare unei hotărâri. Alegând procedura sumară a corectării, soluţionată în baza dosarului, fără citarea participanților, chiar a doua zi după pronunțare, prima instanţă a eludat aceste garanţii şi a adoptat, în realitate, soluția cauzei printr-o simplă încheiere.

A adăugat, că „soluţia” - respingerea integrală a acţiunii a apărut pentru prima dată în circuitul procesual la 16.04.2026, într-o încheiere emisă fără citarea participanţilor şi fară vreo formă de publicitate. Prin urmare, conținutul decizional al „hotărârii” a fost stabilit în afara cadrului deliberativ şi al pronunţării publice, ceea cc constituie o încălcare esenţială a normelor de procedură, de natură să atragă nulitatea actului astfel emis. . Această manieră de a proceda a afectat direct dreptul recurentului la un proces echitabil (art. 6 § 1 CEDO, art. 20 din Constituţia Republicii Moldova), partea a fost pusă în situaţia de a declara apel, la

21.04.2026, împotriva unei „hotărâri” al cărei conţinut decizional nu exista la data pronunţării, aflând soluţia din încheierea de „corectare”, iar motivele, abia din hotărârea integrală întocmită la 03.06.2026. Or, securitatea raporturilor juridice şi încrederea justiţiabilului în actul de justiţie presupun ca soluţia să rezulte din hotărâre, pronunţată în condiţiile legii, iar nu dintr-o încheiere ulterioară.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost pronunțată la 16 aprilie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 17 aprilie 2026, cu respectarea termenului instituit de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii”.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Materialele cauzei atestă, că la 24 iunie 2025, S.A. „Supraten” a înaintat cerere de chemare în judecată către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L. „Glorial Total Cons”, cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 aprilie 2026, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. „Supraten” către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L. „Glorial Total Cons”, cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 aprilie 2026 , s-a corectat omisiunea evidentă din dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hâncești, sediul Central nr. 2-795/25 din 15 aprilie 2026, prin înlocuirea sintagmei „Cererea de chemare în judecată depusă de S.A.„Supraten” către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L. „Glorial Total Cons”, cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată” cu „ Cererea de chemare în judecată depusă de S.A.„Supraten” către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L.„Glorial Total Cons” cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată”.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 17 aprilie 2026 reprezentantul S.A. „Supraten”, Alexandr Melnic, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 aprilie 2026, solicitînd casarea acesteia.

În conformitate cu art. 249 alin. (2) Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces sau din oficiu, instanţa judecătorească corectează greşelile sau omisiunile din hotărîre care ţin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greşeli se soluţionează în baza dosarului şi/sau a materialelor anexate la cererea de corectare a greşelilor sau a omisiunilor, fără citarea participanţilor la proces. Instanţa care examinează problema corectării poate dispune citarea participanţilor pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile de corectare. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greşelilor.

Analizând legalitatea încheierii atacate prin prisma motivelor invocate în recurs și a materialelor dosarului, Completul judiciar reține că instanța de fond a ajuns în mod întemeiat la concluzia privind corectarea omisiunii evidente din dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 15 aprilie 2026, or, prin încheierea contestată nu a fost modificată soluția pronunțată asupra fondului cauzei, ci a fost înlăturată o omisiune evidentă din dispozitivul hotărârii, constând în neindicarea expresă a soluției de respingere a cererii de chemare în judecată.

În acest sens, Completul judiciar constată că, din conținutul hotărârii din 15 aprilie 2026, rezultă că prima instanță a examinat pretențiile formulate de S.A. „Supraten” împotriva lui Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L. „Glorial Total Cons”, și a adoptat soluția de respingere a cererii de chemare în judecată. Prin urmare, neindicarea sintagmei „se respinge ca fiind neîntemeiată” în dispozitivul hotărârii constituia o omisiune materială, a cărei înlăturare nu presupunea o nouă examinare a cauzei și nici reevaluarea temeiniciei pretențiilor deduse judecății.

Or, prevederile art. 249 alin. (2) din Codul de procedură civilă permit instanței judecătorești să corecteze greșelile sau omisiunile evidente din hotărâre, cu condiția ca intervenția să nu aducă atingere soluției pronunțate și să nu conducă la modificarea conținutului acesteia. În speță, prin încheierea din 16 aprilie 2026, prima instanță nu a schimbat soluția adoptată, ci a asigurat concordanța dintre dispozitivul hotărârii și soluția efectiv pronunțată asupra cererii de chemare în judecată.

Prin urmare, contrar susținerilor recurentei, Completul judiciar reține că încheierea contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor art. 249 alin. (2) din Codul de procedură civilă, întrucât intervenția instanței s-a limitat la redarea expresă a soluției de respingere a cererii de chemare în judecată, fără a afecta drepturile și obligațiile participanților la proces și fără a presupune o nouă examinare a pretențiilor deduse judecății.

În ceea ce privește susținerea recurentei potrivit căreia prima instanță ar fi depășit limitele procedurii prevăzute de art. 249 din Codul de procedură civilă, prin introducerea sintagmei „se respinge ca fiind neîntemeiată”, Completul judiciar constată că temeinicia acestei critici depinde de stabilirea caracterului real al omisiunii și de verificarea faptului dacă soluția de respingere fusese efectiv adoptată la deliberare sau a fost stabilită abia prin încheierea contestată.

Astfel, în măsura în care materialele cauzei confirmă că soluția de respingere a acțiunii fusese adoptată de prima instanță la examinarea fondului, iar lipsa mențiunii corespunzătoare din dispozitiv a reprezentat exclusiv o omisiune de redactare, intervenția instanței poate fi

apreciată ca având caracterul unei corectări, în limitele art. 249 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Într-o asemenea situație, completarea dispozitivului cu mențiunea expresă a soluției deja adoptate nu echivalează, prin ea însăși, cu o nouă soluționare a litigiului.

Cu referire la invocarea art. 241 alin. (6) din Codul de procedură civilă, Completul judiciar reține că obligația instanței de a indica în dispozitiv soluția asupra pretențiilor deduse judecății este esențială pentru claritatea și executabilitatea actului judecătoresc. Totuși, constatarea unei omisiuni în redarea dispozitivului nu conduce, în mod automat, la concluzia că soluția a fost adoptată ulterior, fiind necesară verificarea actelor și a materialelor procesuale relevante pentru a stabili dacă omisiunea a fost una de redactare sau dacă a vizat însăși adoptarea soluției.

În ceea ce privește argumentul întemeiat pe art. 250 din Codul de procedură civilă, Completul judiciar consideră că delimitarea dintre instituția hotărârii suplimentare și cea a corectării erorilor materiale trebuie realizată în funcție de natura omisiunii. Într-adevăr, procedura hotărârii suplimentare este relevantă atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra unei pretenții în condițiile prevăzute de lege. În schimb, dacă soluția asupra acțiunii fusese deja adoptată, iar omisiunea privea numai redarea acesteia în dispozitiv, trebuie verificat dacă sunt întrunite condițiile legale pentru corectarea erorii. Prin urmare, simpla invocare a art. 250 CPC nu este suficientă pentru a demonstra nelegalitatea încheierii, fără stabilirea prealabilă a naturii omisiunii în litigiu.

Nici critica referitoare la soluționarea cererii de corectare fără citarea participanților la proces nu poate fi examinată separat de prevederile art. 249 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care reglementează expres posibilitatea soluționării acestei chestiuni în baza dosarului și/sau a materialelor anexate, fără citarea participanților. Totuși, această posibilitate procedurală nu extinde limitele corectării și nu autorizează instanța să adopte, pe această cale, o soluție nouă asupra fondului cauzei.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 20 din Constituția Republicii Moldova, Completul judiciar reține că legalitatea procedurii de corectare trebuie apreciată în funcție de respectarea garanțiilor procesuale și de efectul concret al intervenției instanței. Aplicarea art. 249 CPC nu poate fi considerată, prin ea însăși, o încălcare a dreptului la un proces echitabil, dacă instanța s-a limitat la corectarea unei omisiuni materiale, fără a modifica soluția deja adoptată.

În concluzie, Completul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de reprezentantul S.A. ,,Supraten", Alexandr Melnic şi a menţine încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 aprilie 2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de reprezentantul S.A. ,,Supraten", Alexandr Melnic.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 aprilie 2026, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.A. ,,Supraten" către Gheorghe Nicoară, intervenient accesoriu S.R.L. ,,Glorial Total Cons", cu privire la încasarea datoriei, a penalității, a cheltuielilor de executare și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Violeta Gîrleanu